29. Отправя искане към Комисията да докладва ежегодно пред Парламента относно прилагането на политиката на ЕС относно управлението в областта на данъчното облагане, считано от октомври 2010 г.;

*

* *

30. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки.

Равенство между жените и мъжете в Европейския съюз — 2009 г.

P7_TA(2010)0021

Резолюция на Европейския парламент от 10 февруари 2010 г. относно равенство между жените и мъжете в Европейския съюз — 2009 г. (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Европейският парламент,

— като взе предвид член 2 и член 3, параграф 3, алинея втора от Договора за Европейски съюз (ДЕС), и член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

— като взе предвид член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

— като взе предвид доклада на Комисията от 27 февруари 2009 г. относно равенството между жените и мъжете — 2009 г. (COM(2009)0077),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 7 юни 2000 г., озаглавено „Към рамкова стратегия на Общността за равенство между мъжете и жените (2001-2005 г.)“ (COM(2000)0335), и годишните доклади на Комисията относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз за 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 и 2008 г. (съответно COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 и COM(2008)0010),

— като взе предвид Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) ([1]),

— като взе предвид своята резолюция от 19 февруари 2009 г. относно социалната икономика ([2]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 3 октомври 2008 г., озаглавено „По-голямо равновесие между професионалния и личния живот: оказване на по-голямо съдействие за съвместяването на професионалния, личния и семейния живот“ (COM(2008)0635),

— като взе предвид предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО (COM(2008)0636), представено от Комисията на 3 октомври 2008 г.,

([1]) ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23.
([2]) Приети текстове, P6_TA(2009)0062.

Сряда, 10 февруари 2010 г.

— като взе предвид предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 92/85/ЕИО на Съвета за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (COM(2008)0637), представено от Комисията на 3 октомври 2008 г.,

— като взе предвид доклада на Комисията от 3 октомври 2008 г., озаглавен „Осъществяване на целите от Барселона относно детските заведения за деца в предучилищна възраст“ (COM(2008)0638),

— като взе предвид етапа, на който се намира ратификацията на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора (STCE № 197),

— като взе предвид рамката за действия относно равенството между половете, приета от европейските социални партньори на 22 март 2005 г.,

— като взе предвид Конвенцията на ООН от 1979 г. за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW),

— като взе предвид Европейския пакт за равенство между мъжете и жените, приет от Европейския съвет на 23 и 24 март 2006 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените ([1]),

— като взе предвид своята резолюция от 24 октомври 2006 г. относно имиграцията при жените: ролята и мястото на жените мигранти в Европейския съюз ([2]),

— като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2009 г. относно Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета – Пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите – Програма от Стокхолм ([3]),

— като взе предвид своята резолюция от 13 март 2007 г. относно пътна карта за равенство между мъжете и жените 2006-2010 г. ([4]),

— като взе предвид становището на Консултативния комитет за равни възможности на жените и мъжете относно разликата в заплащането между половете, прието на 22 март 2007 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 3 септември 2008 г. относно равенството между жените и мъжете - 2008 г. ([5]),

— като взе предвид своята резолюция от 18 ноември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно прилагането на принципа на еднакво заплащане за мъже и жени ([6]),

([1]) Приети текстове, P7_TA(2009)0098.
([2]) ОВ C 313 E, 20.12.06, стр. 118.
([3]) Приети текстове, P7_TA(2009)0090.
([4]) ОВ C 301 E, 13.12.2007 г., стр. 56.
([5]) ОВ C 295 E, 4.12.2009 г., стр. 35.
([6]) ОВ C 16 E, 22.12.2010, стр. 21.

— като взе предвид член 48 и член 119, параграф 2, от своя правилник,

— като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0004/2010),

А. като има предвид, че равенството между жените и мъжете е основен принцип на ЕС, признат от Договора за създаване на Европейския съюз и от Хартата на основните права на Европейския съюз, като има предвид, че независимо от постигнатия значителен напредък в тази област, все още продължават да съществуват много неравенства между жените и мъжете;

Б. като има предвид, че понастоящем Европейският съюз е в процес на голяма икономическа, финансова и социална криза, която има особени последици върху положението на жените на пазара на труда;

В. като има предвид, че майчинството и бащинството следва да се считат за основни права от съществена важност за социалния баланс и на равнище Европейски съюз има директива относно отпуска по майчинство ([1]) и директива относно родителския отпуск ([2]), но до ден днешен няма директива за отпуска по бащинство;

Г. като има предвид, че поради професионалната и секторната сегрегация и според наличните данни, първоначално кризата е засегнала като цяло мъжете по-тежко от жените, но ситуацията в някои страни и в някои отрасли е по-различна, по-конкретно в традиционната промишленост, където жените имат числено превъзходство, а множество предприятия затварят и многонационални компании се преместват; като има предвид, че процентният дял на жените, които работят на непълно работно време, достига 31,1 % в сравнение със 7,9 % при мъжете; като има предвид, че жените са представени в по-голяма степен в определени обществени услуги и че според държавите-членки те представляват до две трети от заетите лица в секторите на образованието, здравеопазването и социалните грижи; като има предвид следователно, че съществува риск кризата да засегне преди всичко жените в случай на бюджетни съкращения в тези сектори;

Д. като има предвид, че бедността традиционно застрашава жените в по-голяма степен, и особено самотните майки и жените над 65-годишна възраст, като има предвид, че те често получават пенсии, докосващи жизнения минимум, и това поради различни причини, като например временно или постоянно преустановяване на професионалната дейност, за да се посветят на семейните задължения, или пък поради заетост в предприятие на съпруга, по-конкретно в секторите на търговията и селското стопанство, без заплащане и без членство в социалноосигурителна схема; като има предвид, че мнозинството от политиките целят да подпомагат семействата с деца, въпреки факта, че 35 % от домакинствата се състоят от едно лице, което в повечето случаи е жена;

Е. като има предвид, че процентът на заетост при жените достига средно 59,1 %, като се наблюдават големи различия, достигащи от 37,4 % до 74,3 %, че неговото постоянно увеличение от 2000 г. насам не е довело до подобряване на условията на заетост на жените, и че те продължават да бъдат жертви на професионална и секторна сегрегация;

Ж. като има предвид, че предприятията в социалната икономика са пример за успех по отношение на заетостта на жените, че те подобряват техния социален статус, развиват тяхната финансова независимост и позволяват по-добро съвместяване на семейния и професионалния живот, главно благодарение на предлаганите от тези предприятия услуги по грижи за деца, за възрастни хора и хора с увреждания;

З. като има предвид, че разликата в заплащането между жените и мъжете запазва високото си равнище (между 14 % и 17,4 %) от 2000 г. насам, въпреки множеството предприети от Комисията мерки и поетите от държавите-членки ангажименти;

И. като има предвид, че член 157 от ДФЕС гласи, че „всяка държава-членка осигурява прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност“, и че този принцип е потвърден от постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз;

([1]) Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1).

([2]) Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 145 от 19.6.1996г., стр. 4).

Сряда, 10 февруари 2010 г.

Й. като има предвид, че в своята горепосочена резолюция от 18 ноември 2008 г. Европейският парламент отправя искане към Комисията да му представи до 31 декември 2009 г. законодателно предложение за преразглеждане на действащото законодателство за прилагане на принципа на равенство на заплащането на мъжете и жените;

К. като има предвид, че макар и в по-малка степен, мъжете също страдат от професионалната и секторната сегрегация, и от стереотипите, свързани с пола;

Л. като има предвид, че споделянето на семейните и домашни отговорности между жените и мъжете, по-специално посредством по-широкото използване на родителския отпуск и отпуска по бащинство, е необходимо условие за насърчаването и осъществяването на равенството между мъжете и жените, въпреки това изразява съжаление, че рамковото споразумение на социалните партньори относно родителския отпуск (юли 2009 г.) не разглежда въпроса за платения отпуск, който би имал решаващо влияние върху процента на ползване на този отпуск от мъжете, както и върху споделянето на семейните и домашни отговорности между жените и мъжете;

М. като има предвид, че достъпът до услуги за грижа за децата, възрастните хора и други зависими лица от семейството е от съществено значение за равното участие на жените и мъжете на пазара на труда, в образованието и в обучението;

Н. като има предвид, че по време на Европейския съвет в Барселона на 15 и 16 март 2002 г. държавите-членки бяха приканени да положат усилия до 2010 г. да предоставят услуги за гледане на деца за поне 90 % от децата между 3-годишна възраст и възрастта, на която задължително се тръгва на училище, и за най-малко 33 % от децата под 3-годишна възраст, но повече от половината държави-членки все още са далеч от постигането на тези цели;

О. като има предвид, че през 2008 г. 58,9 % от завършилите висше образование в ЕС са жени, че те преобладават сред завършилите стопански, административни и правни специалности, но остават по-слабо представени на отговорни постове в предприятия, администрации и политически органи; като има предвид, че малко жени завършват компютърни науки, инженерство и физика, и това води до по-слабо представяне на жените в частния сектор, който е от ключово значение за икономическото възстановяване; като има предвид, че разликата в заплащането между жените и мъжете в сектора на компютърните науки е с тенденция да се увеличи, вместо да намалее с течение на времето;

П. като има предвид, че делът на жените членове на Европейския парламент нарасна от 32,1 % по време на законодателния мандат 2004-2009 г. до 35 % след европейските избори на 7 юни 2009 г., делът на жените, заемащи председателска длъжност в парламентарни комисии, се увеличи от 25 % до 41 %, а този на жените, заемащи заместник-председателски пост в Европейския парламент - от 28,5 % до 42,8 %, но броят на квесторите от женски пол намаля от 3 на 2;

Р. като има предвид, че положението на някои групи жени, често изправени пред комбинация от трудности и рискови ситуации, както и пред двойна дискриминация - по-специално жените с увреждания, жените, които имат ангажимент към зависещи от тях лица, възрастните жени, жените от малцинствата и жените мигранти - изглежда се влошава;

С. като има предвид, че жените мигранти страдат от двойна дискриминация на пазара на труда вследствие на своята полова принадлежност и статута си на мигранти; като има предвид, че всяка пета висококвалифицирана жена мигрант заема нискоквалифицирано работно място и че жените мигранти, които работят в сферата на домашните услуги, хотелиерството, ресторантьорството и селското стопанство, са особено уязвими;

Т. като има предвид, че както за мъжете, така и за жените, равнището на заетост е по-ниско в селските райони, и че освен това много жени не участват никога в официалния пазар на труда и във връзка с това нито са регистрирани като безработни, нито се включват в статистиката на безработицата, което води до особени финансови и правни проблеми по отношение на правото на отпуск по майчинство и болест, придобиването на пенсионни права и достъпа до социална сигурност, както и до проблеми в случай на развод; като има предвид, че селските райони са тежко засегнати от липсата на възможности за заетост с високо качество;

У. като има предвид, че жените от малцинствата и особено ромските жени редовно стават обект на множество форми на дискриминация въз основа на расова и полова принадлежност; като има предвид, че компетентните по въпросите на равенството национални органи следва да предприемат адекватни мерки срещу явлението множествена или комбинирана дискриминация;

Ф. като има предвид, че трафикът на хора е съвременна форма на робство и все още повечето жертви на трафик са жени и момичета;

Х. като има предвид, че горепосочената резолюция от 3 септември 2008 г. приканваше държавите-членки да ратифицират незабавно Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора - най-мощния европейски правен инструмент в борбата срещу това явление, което представлява престъпление и нарушение на правата на човека и подкопава достойнството и неприкосновеността на човека; като има предвид, че до днес само 16 държави-членки са ратифицирали тази конвенция;

Ц. като има предвид, че насилието срещу жените във всичките му форми е основна пречка за равенството между жените и мъжете и е едно от най-широко разпространените нарушения на правата на човека, което не познава никакви географски, икономически или социални граници; като има предвид, че насилието представлява критичен проблем в Европейския съюз, където приблизително от 20 % до 25 % от жените пострадват от физическо насилие в зряла възраст и над 10 % от тях са жертва на сексуално насилие; като има предвид, че испанското председателство е определило борбата срещу насилието над жените за един от своите приоритети;

Ч. като има предвид, че сексуално и репродуктивно здраве означава общо благосъстояние на индивида, както физическо, така и психическо и социално, за всичко, свързано с гениталния апарат и неговите функции и действие, а не просто отсъствие на заболявания или инвалидност, и като има предвид, че признаването на пълната физическа и сексуална автономия на жените е предпоставка за всяка успешна политика в областта на правата на сексуално и репродуктивно здраве, както и за политиките за борба с насилието срещу жените;

Ш. като има предвид, че Европейският институт за равенство между мъжете и жените беше официално създаден през 2006 г. и трябваше да започне своята дейност не по-късно от 19 януари 2008 г., но все още не функционира в пълна степен;

Щ. като има предвид, че Лисабонската стратегия целеше да интегрира 60 % от жените в трудоспособна възраст на пазара на труда, докато усилията по отношение на демографското предизвикателство са насочени към насърчаване на по-висока раждаемост, за да се отговори на бъдещите потребности; като има предвид, че равенството между жените и мъжете и равновесието между професионалния и личния живот са в центъра на дебата за демографските промени;

1. Поздравява Комисията за това, че в горепосочения неин доклад за равенството между жените и мъжете през 2009 г. се настоява за укрепване на политиките на равенство между половете в коренно променящия се икономически контекст, но подчертава, че са необходими повече конкретни действия и нови политики;

2. Изразява критично отношение към факта, че проектите за икономическо възстановяване се концентрират основно върху работните места, където мъжете са представени преобладаващо; подчертава, че подкрепата за бъдещето на работните места на мъжете вместо тези на жените увеличава неравенството между половете, вместо да го намалява, и настоява върху необходимостта от интегриране на политиките за равенство между жените и мъжете в европейските, национални и международни планове за възстановяване и борба с кризата;

3. Настоятелно призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да защитават социалните права и да гарантират, че икономическата и финансова криза няма да доведе до намаляване на социалните помощи и социалните услуги, по-конкретно по отношение на грижите за децата и за възрастните хора; подчертава, че политиките в областта на здравеопазването и предоставянето на услуги по полагане на грижи за хора са тясно свързани с постигането на равенство между жените и мъжете;

4. Отбелязва, че икономическата, социална и финансова криза може да представлява възможност за превръщане на Съюза в по-производителна и новаторска икономика и в по-егалитарно общество, отчитащо в по-голяма степен равенството между жените и мъжете, ако бъдат приети съответстващите политики и мерки;

5. Изисква от Комисията да предостави точни статистически данни за отражението на кризата върху жените и мъжете, в които да вземе предвид равнището на безработицата, еволюирането на работните места на непълно работно време, както и последиците от политиките за борба с кризата върху обществените услуги;

6. Подчертава, че е необходимо Комисията и държавите-членки да ценят, подкрепят и укрепват ролята на жените в социалната икономика, като се имат предвид високият процент женска заетост в този сектор и важното значение на услугите, които той предлага за насърчаване на съвместяването на личния и професионалния живот;

Сряда, 10 февруари 2010 г.

7. Изисква от държавите-членки, които ще трябва да приложат политика на бюджетно оздравяване, да избягват несъразмерното отражение върху жените, и изисква от Комисията и държавите-членки да изготвят, политики за възстановяване, които да отчитат потребностите и специфичните ситуации на жените и мъжете, по-конкретно чрез политики на интегриран подход на равенство между мъжете и жените („gender mainstreaming“) и на бюджетен анализ, съобразен с пола и с равенството между мъжете и жените („gender budgeting“);

8. Изразява критично отношение към факта, че интегрираният подход на равенство между мъжете и жените в настоящата Лисабонска стратегия на практика не съществува, и призовава Съвета и Комисията да включат глава относно това измерение в своята бъдеща стратегия след Лисабон „ЕС 2020 г.“;

9. Приканва компетентните по въпросите на равенството национални органи да въведат интегрирани подходи, за да подобрят своята реакция и третирането на случаите на множествена дискриминация; настоява освен това компетентните по въпросите на равенството национални органи да осигурят обучение на съдии, адвокати и служители за идентифицирането, предотвратяването и реагирането в случай на множествена дискриминация;

10. Изразява задоволство от факта, че поставената от Европейския съвет от Лисабон от 23 и 24 март 2000 г. цел за 60 % заетост на жените до 2010 г. ще бъде скоро постигната; подчертава при все това, че за съжаление една значителна част от тази заетост е несигурна и зле платена; изразява също съжаление за големите неравенства между държавите-членки: този процент варира от 37,4 % до 74,3 %; следователно изисква от държавите-членки да вземат необходимите мерки за ефективно прилагане на Директива 2006/54/ЕО;

11. Призовава Комисията и държавите-членки да обърнат внимание на положението на съпрузи, които помагат в области като селско стопанство, рибарство или в рамките на малките семейни предприятия, както от гледна точка на равенството между половете, така и като се вземе предвид обстоятелството, че жените се намират в по-уязвимо положение от мъжете; призовава държавите-членки да развият правния институт на дяловата собственост, за да се гарантира пълно признаване на правата на жените в селскостопанския отрасъл, подходяща закрила в областта на социалното осигуряване и признаване на техния труд;

12. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да въведат мерки и положителни действия за интегрирането на жени в проекти и програми в областта на екологичната трансформация, т.е. в сектора на възобновяемите енергийни източници, както и в областта на науката и високите технологии;

13. Насърчава държавите-членки да стимулират предприемачеството на жените в промишления отрасъл и да оказват финансова подкрепа и структури за професионална консултация и подходящо обучение на жени, които учредяват търговски дружества;

14. Изтъква, че собствените доходи на жените и платената трудова заетост си остават ключов фактор за тяхната икономическа независимост и за по-голямото равенство между жените и мъжете в обществото като цяло; подчертава, че особено с оглед на застаряващото общество, както мъжете, така и жените са необходими за предотвратяването на недостига на работна ръка;

15. Установява, че жените са изложени на по-голям риск от обедняване, защото средната разлика в заплащането на жените и мъжете продължава да бъде голяма и остават в сила многобройни различия между държавите-членки и между отделните сектори; следователно изисква настоятелно държавите-членки да прилагат Директива 2006/54/ЕО и да насърчават по-конкретно принципа „равно заплащане за равен труд“ или „труд с равна стойност“;

16. Счита, че е необходимо да се действа също в насока към намаляване на неравенството между жените и мъжете в областта на пенсиите, тъй като жените днес все още поемат основния дял от семейните отговорности, което води до прекъсване на кариерата им и, по-общо, до професионални инвестиции, по-ниски от тези на мъжете;

17. Изразява съжаление, че Комисията все още не е представила, вследствие на горепосочената резолюция на Парламента от 18 ноември 2008 г., законодателно предложение за преразглеждане на действащото законодателство за прилагане на принципа на равенство на заплащането на мъжете и жените; следователно приканва Комисията да представи такова законодателно предложение възможно най-скоро;

18. Поддържа Комисията в действията ѝ за започване на процедури за нарушение във връзка с транспонирането на действащите директиви; счита, че държавите-членки, които все още не са го направили, трябва възможно най-бързо да транспонират в своето национално законодателство директивите за равенство между жените и мъжете, и преди всичко да следят за правилното им прилагане;

19. Изисква от Комисията и от държавите-членки да стартират кампании за повишаване на осведомеността в училищата, на работните места и в медиите за насърчаване на диверсификацията на възможностите за избор на професия, основно на младите момичета, и за борба с трайните сексистки стереотипи и с изграждането на уронващи достойнството образи, и по-конкретно кампании, изтъкващи ролята на мъжете за равно поделяне на семейните задължения и съвместяване на професионалния и личния живот;

20. Призовава държавите-членки да отдават признание на предприятия, които предприемат действия за насърчаване на равенството между жените и мъжете, както и да улесняват постигането на равновесие между професионалния и личния живот, с цел насърчаване на разпространението на добри практики в тази област;

21. Настоява върху важната роля на структурите за прием на деца в предучилищна възраст, услугите за грижа за децата, възрастните хора и други лица в зависимо положение, за по-доброто съвместяване на професионалния и личния живот; одобрява постъпките на Комисията за изработване на сравними, достъпни в разумен срок и качествени статистически данни и за предлагане на специфични препоръки за всяка държава-членка; приканва държавите-членки да приложат всички мерки за постигане на горепосочените цели на Европейския съвет от Барселона относно структурите за гледане на деца в предучилищна възраст;

22. Изтъква важното значение на някои от предприетите от Комисията действия, по-конкретно за предложението за преразглеждане на Директива 92/85/ЕИО, що се отнася до отпуска по майчинство, и на Директива 86/613/ЕИО, що се отнася до самостоятелно заетите лица и съпрузите, помагащи в семейни предприятия; счита при все това, че предложението на Комисията за преразглеждане на Директива 92/85/ЕИО не е достатъчно амбициозно, що се отнася до насърчаването на съвместяването на професионалния живот с личния и семейния при мъжете и при жените;

23. Подчертава необходимостта да се постави въпросът за отпуска по бащинство и затова иска от Комисията да подкрепи всяко действие, целящо въвеждане на отпуск по бащинство на европейско равнище; счита, че отпускът по майчинство следва да бъде свързан с отпуска по бащинство, за да бъде жената по-добре защитена на пазара на труда и по този начин да се води борба срещу съществуващите в обществото стереотипи по отношение на използването на този отпуск;

24. Изисква от държавите-членки и от социалните партньори да благоприятстват по-балансирано представителство на жените и мъжете на отговорни постове в предприятията, в администрацията и в политическите органи, и поради това призовава за определянето на обвързващи цели, за да се осигури равно представителство на жените и мъжете; в тази връзка посочва, че прилагането на изборни квоти има положителни последици за присъствието на жените;

25. Приветства решението на правителството на Норвегия да увеличи броя на жените в управителните съвети на частни и публични дружества до минимум 40 %, призовава Комисията и държавите-членки да приемат инициативата на Норвегия като положителен пример и да започнат действия в същата насока;

26. Призовава държавите-членки да стартират кампании, насочени към завършилите средно образование жени, за насърчаване на избора на кариера в областта на инженерните науки, за да засилят присъствието на жените в традиционно мъжки технически професии;

27. Изразява удовлетворение от значителното нарастване на броя на жените, заемащи председателска длъжност в парламентарни комисии или заместник-председателски пост в Европейския парламент, както и увеличаването, не толкова значително, но реално, на броя на жените членове на Европейския парламент след европейските избори през юни 2009 г.;

28. В тази връзка счита, че делът на жените, номинирани за комисари (равняващ се на 33 % от общия брой), който беше постигнат много трудно, е абсолютният минимум; счита, че съставът на Комисията следва да отразява по-добре многообразието на европейското население, включително половия аспект; призовава държавите-членки да предлагат двама кандидати, по един от двата пола, при издигането на кандидатури в бъдеще, с цел да се улесни определянето на по-представителен състав на Комисията;

Сряда, 10 февруари 2010 г.

29. Призовава държавите-членки да разгледат внимателно своите имиграционни политики, за да се възползват възможно най-добре от уменията на високо квалифицираните жени мигранти и да осигурят социална сигурност на работничките в сферата на домашните услуги, както и в други сфери, където такава липсва, с оглед поощряване на интеграцията на жените мигранти, като им се гарантира също достъп до образование, по-специално до професионално обучение и изучаване езика на приемащата страна;

30. Призовава Комисията и държавите-членки да отдадат предимство и да обърнат особено внимание на по-уязвимите групи жени: жени с увреждания, жени с лица на тяхна издръжка, възрастни жени, жени от малцинствени и имигрантски групи, жени, лишени от свобода, и да разработят целеви мерки, целящи да отговорят на техните потребности;

31. Призовава Комисията и държавите-членки да приемат и въведат необходимите мерки за стимулиране на напредъка на жените с увреждания в онези области на социалния и трудов живот, културата и политиката, в които тяхното присъствие е все още недостатъчно;

32. Призовава, в този случай настоятелно, Чешката република, Германия, Естония, Ирландия, Гърция, Италия, Литва, Унгария, Нидерландия, Финландия и Швеция да ратифицират незабавно Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора;

33. Припомня, че насилието срещу жените продължава да бъде съществен проблем, който трябва да бъде премахнат чрез всички средства на общностно и национално равнище, и призовава отново Комисията да определи, в следващите пет години, европейска година срещу насилието спрямо жените; приветства испанското председателство на Съвета за обявяването на борбата срещу насилието спрямо жените за приоритет и приканва следващите председателства да направят същото;

34. Подкрепя предложенията на испанското председателство за въвеждане на европейска заповед за защита на жертвите и създаване на обща за целия Европейски съюз гореща линия за пострадалите;

35. Настоява, че е необходимо да се води борба срещу насилието над жени, за да се постигне равенство между жените и мъжете; приканва Комисията да започне изготвянето на предложение за обща директива относно превенцията на всички форми на насилие над жени и борбата срещу тях, особено срещу трафика на жени;

36. Подчертава факта, че жените трябва да разполагат с контрол върху сексуалните и репродуктивните си права, по-специално благодарение на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт; подчертава факта, че жените трябва да имат безплатен достъп до консултации относно аборта; ето защо подкрепя, както в своята горепосочена резолюция от 3 септември 2008 г., мерките и действията, целящи да подобрят достъпа на жените до здравни услуги, свързани с половото и репродуктивно здраве, и да повишат осведомеността им за техните права и предлаганите услуги; приканва държавите-членки и Комисията да въведат мерки и действия с цел повишаване на осведомеността на мъжете относно техните отговорности по сексуалните и репродуктивни въпроси;

37. Отбелязва, че Европейският институт за равенство на половете е все още в процес на създаване, и очаква той да започне да функционира пълноценно в най-кратки срокове;

38. Приканва Европейската комисия да продължава новата си стратегия „Отвъд БВП“ и да интегрира в своите дейности стратегиите, способни да измерят приноса, който имат за БВП на държавите-членки дейностите на жените и мъжете в насока към солидарност между поколенията;

39. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителствата на държавите-членки.